

[Hagen Hagensen]

fentlige ydelser undersøges virkeligt, så man også får løst disse forhold.

Med disse bemærkninger vedstår jeg fuldt og helt den skatteredegørelse, som foreligger her. Jeg betoner »redegørelse«, fordi det skal udmøntes på anden måde, men det var dog det, som vi skulle prøve på at være fælles om. Men skattereformen, som den foreligger her, kan få fuld støtte fra det konservative folkeparti. Den vedrører jo alene indkomstskatteforholdene og den andel af indkomsten, som er baseret på det skattepligtige indkomstbegreb, som vi kender. Det er givet, at skattereformens provenuvirkninger gør en momsforhøjelse nødvendig, men det skal understreges, at den skal ske med sociale kompensationer.

Reformen er jo ikke slutstenen på en løsning af skatteproblemerne. Dem vil vi fortsat have mange af, og det vil der vel være i al fremtid, så længe vi har indkomstskatter og andre skatter. Men vi når meget, når denne skattereform kan føres ud i livet, og jeg kan slet ikke forstå, at der ikke skulle være enighed om, at man virkelig skal gøre noget for, at 92 pct. af alle skatteydere får en skat, der ikke er større af den sidst tjente end af den først tjente krone. Det må vi arbejde videre på, og jeg skal for mit vedkommende tilsige fuld støtte til den redegørelse, der er lagt frem her, og som jeg synes er en god redegørelse, der danner udgangspunkt for, hvad vi i realiteten måtte kunne samles om alle. Så kan vi hver have vore ønsker om, hvor vi gerne ville henad i øvrigt, men vi må erkende, at dem kan vi ikke umiddelbart få igennem, så lad os dog tage fat på det, der er det nære i denne forbindelse, og jeg forstår slet ikke, at man kan tage på det fra det store socialdemokrati, som man har gjort det her.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Hagen Hagensen, at når vi afviser at deltage i forhandlinger på det grundlag, der ligger i redegørelsen, er det ikke, fordi vi ikke vil have en skattereform, men så er det, fordi vi gerne vil have en skattereform. Det er simpelt hen nødvendigt at afvise det grundlag, hvis man vil gøre op med de grundlæggende problemer i skattesystemet. Det er altså bestemt ikke udtryk for, at vi vil sidde passive her i salen eller i den

generelle politiske debat om en skattereform, tværtimod, men det er nødvendigt med et andet udgangspunkt.

Så vil jeg godt stille hr. Hagen Hagensen, som sagde, at vi skulle have lettet skattetrykket, et par spørgsmål. For det første: Hvordan hænger det sammen med ministerens redegørelse, der siger, at udgangspunktet er en statsfinansiel neutralitet? Er der nu også uenighed mellem den konservative minister og den konservative skatteordfører, eller er det kun mellem regeringspartierne indbyrdes, uenigheden er for tiden? Og hvordan hænger målsætningen om at lette skattetrykket sammen med det faktiske forløb? Vi har jo lige i skatte- og afgiftsudvalget fået tallene, der siger noget om, hvordan skattetrykket udvikler sig i 1984, nemlig op til det højeste, det nogen sinde har været i Danmarkshistorien. Endnu en gang topper skattetrykket under en borgerlig regering. Det undrer ikke så meget os, men det er jo noget i modstrid med de sædvanlige deklamationer fra borgerlig side.

Så vil jeg afslutningsvis spørge hr. Hagen Hagensen: Jeg forstår, at dette kun er et skridt på vejen; man skal have en fuldstændig proportional beskatning på et tidspunkt. Det er stadig væk en konservativ målsætning. Er de konservative villige til at acceptere den konsekvens af en fuldstændig proportional beskatning, hvor man stort set bevarer alle fradragene for de velhavende, at de lavestlønnede skal blive ved med at betale 30 pct. af deres bruttoløn i skat, mens de, der tjener 600.000–700.000–800.000 kr., skal nøjes med at betale 25 pct., for det er, sådan som fradragene er skruet sammen, konsekvenserne af den konservative ideologi om et fuldstændig proportionalt skattesystem. Det vender udpræget den tunge ende nedad.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg lægger ikke spor skjul på, hvad jeg også mange gange før har sagt, at et ønske-mål for os konservative er at få ført den proportionale skat til tops. Vi erkender, at det ikke kan nås nu. Vi mener også, at det må kunne lægges til rette på en sådan måde, at ikke nogen skal af med mere end halvdelen. Sådan må vi kunne indrette forholdene. Det kan bare ikke gøres umiddelbart.